

KAZANIE BISKUPA GLIWICKIEGO WYGŁOSZONE DO MŁODZIEŻY W NIEDZIELĘ PALMOWĄ 1993 R.

Wstęp.

Słowa Ewangelii wskazują na Chrystusa podążającego do Świątyni Jerozolimskiej. Chrystusa otacza tłum tych, którzy Go zapewne słuchali, już dobrze znali, byli Nim zachwyceni. Szli przed Nim, szli za Nim. Ale w mieście powstało poruszenie, niespokojne poruszenie u tych, dla których był niewygodny w swoim nauczaniu, dla których był znakiem sprzeciwu i niepokoju.

Jedni szli z Chrystusem, ale w kontekście nieprzychylnych nastrojów stawiali sobie może pytanie: czy dobrze czynimy idąc z Chrystusem, inni: czy pójść za Nim i z Nim, a może przyłączyć do tych, którzy szli własną drogą nie zwracając uwagi na Chrystusa? A może dołączyć do tych, którzy mieli odpowiednie środki, by być głośnymi i wystąpić przeciw Chrystusowi? To było ciekawe spotkanie z Chrystusem!

I. Spotkanie młodych w katedrze gliwickiej.

Już od wielu lat, z woli Ojca św. odbywają spotkanie młodych w Niedzielę Palmową. Po raz pierwszy przedstawiciele parafii naszej roczek liczącej diecezji mają to spotkanie dziś w katedrze gliwickiej. Dlaczego się tu dziś gromadzimy? Ojciec św. w Orędziu skierowanym w tym roku do młodych daje nam uzasadnienie zaznaczając, że te spotkania młodych nie mogą być "konwencjonalnym rytuałem, ustalonym zwyczajem", ale są po to, by "zamanifestować żywą wiarę lub przynajmniej gorliwe jej poszukiwanie". Takie spotkania — dodaje Ojciec św. — "pozwalają młodym umocnić świadomość przynależności do Kościoła pielgrzymującego i misyjnego..." (n. 1). "Droga młodzi" — woła Ojciec św. — "włączajcie się bezpośrednio w dzieło ewangelizacji, która jest obowiązkiem wszystkich chrześcijan" (n. 6). W przemówieniu skierowanym do biskupów w czasie styczniowej wizyty w Rzymie (1993 r.) zaadresowane są też słowa do młodych córek i synów naszej ziemi, a więc i naszej diecezji: "W Kościele wybiła godzina laikatu, młodzi to perspektywa życia społeczeństwa... Przyszłość zależy od młodych, od ich postaw, od ich zdrowia moralnego oraz od ich wierności Chrystusowi. Dzisiaj szerzą się wśród młodych pokoleń Polaków symptomy zmęczenia, apatii, bezideowości... wzbudza to słuszny niepokój... szerzy się poczucie frustracji, pogłębione dodatkowo przez zjawisko bezrobocia... wielu niestety szuka rozwiązania tych problemów w alkoholizmie, narkomanii. W dziedzinie religijnej natomiast nie można nie zauważyć negatywnego wpływu sekt a także nasilających się pseudo religijnych prądów określonych mianem New age (n. 5)... Niech Dni Młodzi corocznie obchodzone w Niedzielę Palmową wejdą na stale do programów duszpasterskich, jako momenty szczególnego dialogu Kościoła z młodymi... Kościół ma wiele do powiedzenia młodym, młodzi zaś Kościołowi" (Christifideles laici n. 46).

II. Kościół domem dla młodych otwartym — miejsce waszego zaangażowania.

Gdzie miejsce dialogu, gdzie macie wiele do usłyszenia i do powiedzenia? W tymże wspomnianym przemówieniu skierowanym do biskupów polskich, ale i do was Ojciec św. wskazuje to pole działania: "Podstawowym polem zaangażowania apostolskiego świeckich w Kościele była i pozostaje parafia (moje podkreślenie). Katolicy świeccy winni coraz bardziej podejmować konkretne formy współodpowiedzialności" (n. 3).

Parafialnych Radach Duszpasterskich 2/3 członków pochodzi z wyborów przeprowadzonych na terenie parafii.

W składach tych Rad widać także wielu młodych. Wielu młodych uczestniczy w powołanych Zespołach Synodalnych. Jest to wielka szansa zaangażowania się w ewangelizację, w apostołstwo na rzecz młodego pokolenia w wymiarach parafialnych.

Słyszysz się niejednokrotnie, że młodzi tracą wiarę, stąd nie widać ich zaangażowania w życie parafialne. Może nie zawsze tracą czy utracili wiarę a raczej ich wiara traci kontakt z życiem, z konkretnymi przejawami życia w parafii. Zauważyć bowiem można, że ich chrześcijaństwo nie obejmuje wszystkich spraw ich życia a tylko niektóre fragmenty i w nich zasklepiają się. Co więcej, jakże w wielu wypadkach "żądni tego co miłe dla ucha" nie mają pełnego, czy wystarczającego naświetlenia nauki Bożej, nauki Kościoła.

Szczerze wejście w prace grup, zespołów synodalnych, w Stowarzyszenia Młodzieży Katolickiej, to miejsce i płaszczyzna na autentyczne rozmowy o prawdach Bożych, o Kościele, gdzie Kościół ma dużo młodemu do powiedzenia a młodzi Kościołowi. Jest to więc miejsce wzajemnego przenikania, rozpoznawania, kształtowania a co w końcu prowadzi i do zaangażowania i współodpowiedzialności za Kościół parafialny, diecezjalny i oczywiście powszechny.

Zastanawiano się w pewnej parafii, dlaczego proboszcz, duszpasterz w średnim wieku ma tak życiowe, skonkretyzowane w wymiarach parafialnych swoje homilie, kazania. Homilie miały ewangelijne odniesienia do specyficznych warunków jego parafii. W teże parafii od pewnego czasu pracowały, modliły się, rozważały Słowo Boże kręgi ludzi młodych, młodych małżeństw, ludzi także starszych. Czytania niedzielne były rozważane z odpowiednim wyprzedzeniem, gdzie podsuwano bardzo konkretne myśli do homilii, do nauk. Przyznaje ten duszpasterz, że z taką niejako pomocą wyzbyły się akcentów politycznych w kazaniach a o których dziś mówi, że mogą być poważną przeszkodą w ewangelizowaniu parafii.

Droga Młodzieży. Działające grupy, czy tzw. ruchy powiązane ze sobą, otwarte na dobro wspólnoty parafialnej, nie zasklepione w sobie, nie obok, czy na zapleczu parafii mają wielkie zadanie do spełnienia w dziele ewangelizacji na różnych odcinkach życia parafialnego. Jak szerokie jest dziś pole działalności charytatywnej w poszczególnych parafiach a zauważamy w wielu przypadkach autentyczne zaangażowanie młodego pokolenia. Skończyły się czasy dzielenia darów, przychodzących z Zachodu. Owszem chcą przychodzić z pomocą, ale przede wszystkim z pomocą medyczną także w szerszym tego słowa znaczeniu, jeśli przepisy prawne na to będą pozwalały. Form pracy, choćby właśnie charytatywnej każdej parafii jest dziś wiele.

By zaangażowanie związane z odpowiedzialnością za Kościół przybrało także odpowiednie formy trzeba, Droga Młodzieży, także aktywnego włączenia się młodych w Katolickie Stowarzyszenie Młodych, gdyż wtedy łatwiej będzie nawiązywać kontakty w wymiarach diecezjalnych, międzydiecezjalnych czy międzynarodowych.

W takim działaniu, w takiej pracy kiedy razem są kapłani, laikat, młodzież, starsi, ludzie prości i wykształceni, są razem w autentycznej szczerości i w atmosferze modlitewnego działania, tam Chrystus staje między nimi, tam wzrasta autentycznie Kościół. Wtedy wielu zrozumie, że kapłani nie są kimś stojącymi ponad czy obok, ale uczestniczą w kapłaństwie powszechnym Ludu Bożego. Nie tylko kapłani, ale każdy chrześcijanin jest posłany, by głosić ewangelię, by służyć. Wtedy zauważymy, że współpraca świeckich i duchownych jest ukierunkowana na współodpowiedzialność za Kościół, za konkretne sprawy i zadania w życiu poszczególnych parafii.

Drodzy bracia i siostry. Drodzy młodzi przyjaciele! Przed nami obraz z dzisiejszej ewangelii. Chrystus idzie w otoczeniu tłumu. Chrystus chce iść z nami. Dziś zaprasza was, byście szli z Nim. Chrystus podjął ofiarę dla człowieka, by miał życie, by miał życie w obfitości także i życie wieczne. Zadeklaruj mu dzisiaj tę współpracę dla dobra Twojego Kościoła Lokalnego, dla dobra ludzi twojej parafii. Idźcie i głoscie Ewangelię!